

UN ALTRE MÓN

Feia molt dies que l'havia amagat . Tenia ganes d'obrir-lo, de veure de què anava , de llegir-lo . Se'l va trobar en un banc del carrer, i va decidir agafar-lo. Per què ho va fer? si a ella no li agrada llegir! Però una força misteriosa va fer que la Carla se'l fiqués a la motxilla.

-Carla! El sopar és a taula!- Va cridar la mare.

-Ja hi vaig, un moment!-Li va contestar ella.

Va agafar el llibre, un llibre amb una portada verda i unes lletres daurades que posaven "Un altre món". El que faltava, un llibre de fantasia, els que més odia. Segur que va d'una nena que té poders màgics. Quin rotllo!

Després de sopar va tornar a l'habitació , va tornar a agafar el llibre i ....la portada del llibre .....era vermella?, però... no era verda?

Va pensar que li començava a fallar la memòria, però quan va al·lucinar de debò va ser quan se'l va tornar a mirar i... ara era blava!

-Què mires? Jo també vull veure-ho!-Va dir el seu germà mentre ella amagava el llibre a sota d'uns fulls i li va dir:

-Deixa'm en pau! Què no veus que estic ocupada? -I el va fer fora de l'habitació.

Va obrir el llibre. A la primera pàgina posava "llegeix en veu alta". Va llegir unes paraules molt estranyes , no entenia què deien ,ni en quin idioma estaven escrites. Poc a poc la seva habitació va anar desapareixent, desapareixien els mobles , els pòsters de les parets i fins i tot les parets. Va intentar cridar, però la seva veu no sortia . De cop i volta es va veure envoltada de muntanyes i arbres. Va començar a posar-se molt nerviosa. Què passava? On era ?

Va tractar de tranquil·litzar-se comptant: un, dos, tres, quatre ...

Res!!! No funcionava! Va intentar trucar a la seva mare però... El seu mòbil no funcionava! Fora de cobertura deia . Desesperada va cridar i cridar ,i cridar més fort i de cop i volta ....

-Hola, sóc l'Eric, el teu company de viatge, o això crec... per fi t'he trobat! On estaves?- Es va girar de cop i va veure un noi alt i musculós. Que guapo que era...!!!!

-Hola... Emm... Sí... Bé, jo... -l es va posar vermella com un tomàquet. Ell va somriure. Buah, què era guapo ,guapo ,com els que surten a les pelis del cine .

-Com et dius? Li va preguntar

-Eh... Jo? Bé, Carla, crec. Bé estic segura eh, no és que ho cregui, estic seguríssima, Carla, sí, Carla...-l es va posar encara més vermella- Tu Eric, no? Sí, jeje, ja ho has dit...- La cara li bullia.

-Jeje. Tranquil·la, ja sé que aquest lloc fa una mica de por al principi, però després t'acostumes. Anem? No està molt lluny però necessito la teva ajuda.

-Sí, sí...

Pel camí van passar per un pont, per una cova, per camins pedregosos (en els que va caure unes 4 o 5 vegades, menys mal que era fosc i no ho va veure...)

-És aquí!! És preciós el lloc ,eh??

La Carla va al·lucinar. Era el lloc més bonic que havia vist en tota la seva vida. Hi havia de tot: arbres, animals, fins i tot hi havia un llac!

-Wau! És molt bonic!

-Sí. Aquí trobarem la manera de sortir d'aquest lloc . Va dir assenyalant el llac.

-En el llac?- Li va preguntar sorpresa.

-Sí. T'explico: tu has de prémer aquella palanca d'allà, que serveix per obrir un cofre on hi ha el full amb les paraules màgiques que ens ajudaran a sortir d'aquí . Jo em fico al llac i l'agafo. M'ajudes?

-És clar -li va contestar ella. Ara que el coneixia millor, estava més segura de si mateixa.

Va tirar de la palanca i ell va començar a córrer cap al llac, es va tirar, i va sortir amb la pàgina a la mà. Es van reunir, van dir les paraules que hi havia escrites al paper i van desaparèixer d'allà... tornava a ser dins la seva habitació. S'havia adormit llegint el llibre. Tot tornava a ser normal. I ella va pensar:

-Quina aventura m'ha fet viure aquest llibre!! Haurà estat real , haurà estat un somni? A mi que no m'agradava llegir llibres de fantasia ara estic impacient per començar-ne un altre , però una cosa tinc ben clara “mai més tornaré a agafar-ne un del carrer”.

Andrea Gutiérrez López

Un altre món

3r premi Prosa

9-11 anys